

דברי הכפר

אָבִיב

כְּזֹה מַעֲדוֹ: מִתְגַּלָּה כְּמִפְתִּיעַ
וּמְשִׁיחַ, מְשִׁיחַ לֵלֵב,
בְּלִי אִמָּר —
רַק רִמּוֹ, רַק זִיעַ.

אֶל גֹּדֶר דְּחוּזָה, אֶפְרַת פָּנִים,
רֶבֶת הַכְּנָעָה לַגּוֹרֵל,
קְבָצִים עֲלִיזִים — סִבּוֹן וְחֶרֶדֶל —
נִדְחִים בְּסֶדֶק.

צִיץ הַגֶּנֶה — וְאֲנִי.
עוֹף הַשָּׁמַיִם — וְאֲנִי.
שֶׁהִגִּיעַנִי לַחַג הָאָבִיב — יְבָרְךָ!

רחל

מספר 911

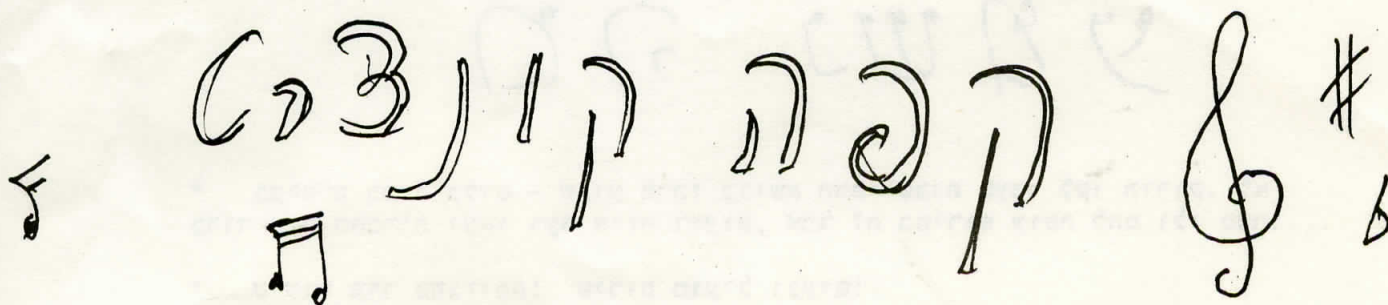
כ"ט באדר תשמ"ה
22.3.85

כפר הנשיא
ע ל ו ן פ נ י מ י
ל א ל פ ר ס ו ם

ח ה נט ה ע

- * בביה"ס בכפר בלום - שבוע מרכז בנושא ההתיישבות מעבר לקו הירוק. לא ברור איך החבר'ה יצאו ועם איזה דיעות, אבל זה בפירוש עושה להם ולי משהו...
- * שושנה מדר מתגייסת! שירות מועיל ונעים!
- * שרית וולפין - רשיון נהיגה קליעה ראשונה בול!
- * האביב הגיע כנראה, תשאלו את אפרים...
- * התפוצצו במשק כ-40 דוודים. מחברת מקורות מוסרים - לכל מי ^{שלא} שהתפוצץ אצלו - התנצלות על שלא יכלו להעלות יותר את הלחץ.
- * סם (אבא מאמץ של מיכאל דוארי) חזר לגור פה. ברוך השב.
- * גמרו לקטוף אבוקדו גם בדרוז! אפשר לאסוף עוד הרבה פרי מהארץ.
- * החלמה מהירה לגברת פיליפס, ולששון.
- * אנטוני נסע לחו"ל. אביבה פ. נסעה גם כן.
- * מיכי מנג' נראה שורף מסמכים לקראת החלפתו הקרובה.
- * אנשי הכותנה שנקראים בשפתנו "פלחה" ו"חולה" התעוררו משנת החורף ונכנסו להילוך גבוה לקראת הזריעה.
- * ירח לימוד - כולם רצים ללמוד ובניגוד לתחזיות של מקס הופיעו כל ה-30 שנרשמו לחוג חליל הקסם שלו.
- * אמנון נראה בקורס רפלקסולוגיה ולמחרת נשמעו צריחות תענוג של טרקטור ג'ון דיר במוסך.
- * ערימות הסלעים בשטח בית-הספר מבטיחות שיקרה שם משהו - או אולי קרה?
- * סימני אנורקסיה - נתגלו אצל דודו פלמה.
- * בכדורגל ניצחנו 0:7 את קצריץ. בכדורסל - 35:69 ניצחון על פרוד.

שבת שלום. תכלו.
ש ל ו מ י ת

ה ע ר ב א צ ל נ ו !! בשעה 21.30 בחדר-האוכל

י"ע ל כ נ פ י ה א ו פ ר ה ו ה מ ח ז מ ר"

בתוכנית: קטעים מ'כרמן', 'הספר מסיביליה', 'ברון הצוענים'
'העטלף', 'גברתי הנאוה', 'ספינת השעשועים' ועוד.
(Carmen, The Barber of Seville, Gypsy Baron, Fledermaus,
My Fair Lady, Show Boat + others)

בביצועם של : מרים לרון - סופרן

אסתר באומוול - סופרן

סמי בכר - טנור

מרדכי בן-שחר - בריטון

אלכסנדר טרסקי - פסנתר

כיבוד יוגש

בילוי נעים !

ו. תרבות

=====

דגל לב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת *****

25.3. נטע אלמן
אליסון המאירי

27.3. רחל אבידור
ליאור שורצמן
דותן מעין

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן *****

24.3. מארי ואברהם חורדיאן

25.3. ריבה וג'יק בן-נתן

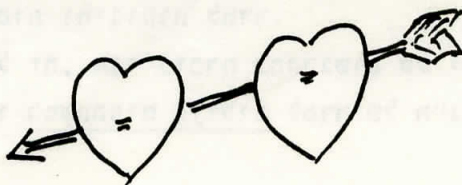
27.3. שושנה ולני יודאיקין
רותי וגדי עמית

29.3. בת-שבע ומרקי מרקוסון

28.3. בטי עדר
בתיה ויטהם
עופר פרנק
ענת ניצן
נריה אגם
רימון פרנקלין

29.3. ג'יק בן-נתן
צפורה סמברג
ניל שרקי
עמליה לוין
שונטל בסו

30.3. פנינה גולן
צילה בן-רשף

בצב הסדר בעל הילדים

לצערי הרב, לא אהיה בבית השנה לחגוג את חג הפסח, ואולי רוב הצער נובע מכך, שאחמיץ את הסדר בגן הילדים. לא שאני לא נהנית מהסדר בחדר-האוכל, אלא שלסדר בגן תמיד היתה ותהיה בשבילי חשיבות עליונה. סדר זה הפך לגולת הכותרת של שנת העבודה בגן הילדים. מובן שלקראת כל חג בגן, וכן בחיי יום-יום, אנו טורחים להכין את הילדים, להקנות להם כמה שאפשר את ערכי החיים הן בתחום המשפחה והן בתחומים הרחבים יותר של החברה הקיבוצית והאומה. בגיל הזה דרך העבודה היא בעיקר דרך החושים, ואולי מפני שזכרונותי על פסח מהבית נובעים מאותן תחושות של ריחות, של צבע טרי ונקיון וכל מיגוון התחושות הקשור באביב בטבע, פסח הוא בשבילי הרבה יותר מהסדר. וזו הדרך שבה תמיד השתדלתי לתת לילדינו להרגיש את החג.

בגן, יותר משבוע ימים אנחנו עובדים להכין את הילדים לקראת "המאורע הגדול" - ליל הסדר בגן - בלימוד סיפורי משה ויציאת מצרים, בקריאה בהגדה של הגן וב- לימוד שירים וכו'. וביום עצמו טורחים כל הבורק, כדי להכין את המטעמים והמאכלים המיוחדים לחג, והבית מתמלא ריחות ואווירה מיוחדת וההתרגשות גוברת עד לרגע שהילדים מגיעים בערב, נקיים וחגיגיים, עם הוריהם וסביהם לחגיגה הגדולה, שהיא הסדר בגן.

אני מבינה את החברים הטוענים שסדר זה חגיגה משפחתית וכן אני משתדלת ליצור אווירה כזו בגן, אך אינני רואה את הסדר במשק כיותר משפחתי, כאשר חדר-האוכל מלא מפה לפה, עם צפיפות ורעש וטקס ארוך ומייגע. ולרוב החברים, שילדיהם בגיל הגן, יש לשער שיש להם גם ילדים קטנים יותר ואני מבינה שהם לא מעוניינים להביא גם פעוטות ותינוקות לסדר.

נוסף על כל זה, אני נזכרת בהתרגשות של ילדיי, כשהגיע היום הגדול והם היו בכיתה א' ובאו כמשתתפים פעילים לסדר של ה"גדולים". גם זו חוויה שאין להמעט בחשיבותה.

ד ו ט

עוד על דת

קשה לי במקצת להמשיך ולדון על עניין הדת והמימסד, משתי סיבות. הראשונה היא, שגדלתי בבית דתי וחם. מימי ילדותי ונעוריי הימים מאוד, ועד היום, רוב אנשי משפחתי הם שומרי מצוות ואני אוהב אותם, כפי שאני אוהב ומכבד את אלה, שכמוני עזבו את המסגרת. אני גם מרגיש "כבית" בבית הכנסת ובטקסים דתיים, לכן אין לי רצון רב כאילו להתווכח עם קרובי על צד אחד של החיים, שהוא מאוד אישי ואינטימי, וכל ויכוח כואב.

הסיבה השניה היא עצם הוויכוח עם כותב הטור "בינינו לבין עצמנו". טור זה הוא לפעמים רציני, לפעמים היתולי - לא תמיד קל לדעת, אם הכוונה לצד זה או לצד זה, וכמובן אין לי רצון להתווכח על מאמר שכוונתו אינה רצינית.

בכל זאת אני מבקש את סליחת החברים, אם אני ממשיך, מפני שהנושא חשוב ביו-תר בעיני. סכנת הפיכת המדינה תיאוקרטית היא סכנת קירוב החורבן השלי-שי. ובמיוחד, כאשר לפי הסימנים העמקת הדת ההלכתית בידי המימסדים הדתיים הולכת יד ביד עם הרחבת הגבולות מעל ליכולתנו, במלחמות שמעל לכוחנו.

ועתה לעצם העניין - אריק שוב עושה מה שעשה במאמרו הראשון. בדיוק נגד הקו הזה כתבתי. הוא מנסה להעמיד את ההתנגדות הנמרצת למימסדים הדתיים ופעו-לותיהם כשווה לקיצוניות של המימסדים האלה. להשוואה הזאת התנגדתי במאמרי הראשון ומתנגד גם עכשיו. אין הדברים שווים. המימסדים הדתיים יהיו קיצוניים בכל מקרה, וכפי שרמזתי במטפורה של "בריון הכיתה", הקיצוניות שלהם תגדל עם כל הצלחה וכל חולשה של הצד שכנגד. הגישה ה"שקולה" של אריק רק תחזק את התוק-פנות של המימסדים הדתיים. וסכנה גדולה היא, להשוות התנגדות לאוטוקרטיה באו-תו המישור כמו האוטוקרטיה עצמה. נוסף לכך, אם יש סכנה של פירוד בעם, היא מתחילה בגישה של המימסדים הדתיים ולהיות "יפים" איתם רק תזרז את התהליך או הכניעה הטוטלית. כנראה אריק אינו מבין שהמימסדים האלה אינם מוכנים להיות סובלניים ומטרתם ברורה - להכריח את כולנו לחיות לפי ההלכה החרדית. איך אפ-שר במקרה כזה לנסות להשוות את ה"קיצוניות" של שני הצדדים?

אריק כותב ש"מיעוט כלשהו משתלט מפני שרוצים שישתלט", על כן על כל אלה שאינם רוצים שמיעוט זה ישתלט להתנגד בכל החריפות לפעולותיו. בעניין הרב קפלן יש שוב טעות הגיונית בנסיון להקנות לאינדיבידואל את המעמד של המימסד. העובדה שהרב קפלן מתנהג יפה איתנו אינה רלבנטית לעמדות המימסדים הדתיים, שהן קיצוניות ביותר.

ולבסוף אינני מקבל את הגישה, החוזרת לבקרים ש"חלל ריק רוחני מאפיין או-תנו". אין כאן מקום להיכנס לנושא זה שקשור ביריעה רחבה של אידיאות וגישות לחיים, לקיבוץ ולציונות. הרוחניות של הדת אינה היחידה שקיימת ואין לה מונופול. לדעתי אנו בהחלט מקנים ערכים לדור הבא ואל לנו להרגיש נחותים בפני אידיאולוגיות אחרות.

והערה סופית - אם האלוהים ברא אותנו בצלמו ובדמותו, יש להניח שהחלק ההגיוני שבנו הוא חלק מדמות זו. אני מציע לידידי הכתבנים גם להשתמש בתכונה זו ולא להסתמך אך ורק על הרגש.

מיכאל כ.

נ ר - ז י כ ר ו ן

ד' בניסן - אבי שוורצמן
ז' בניסן - גב' הטי דיוס
ז' בניסן - גב' אסתר שטיינהאור

! ← תולדות חיי ← ?

לפני זמן מה יצא לי לשוחח עם עליזה נמלי על נושא "שורשים" ומתברר, שמת-
בשל אצלה רעיון מקורי, להנציח קורות חיו של כל חבר והורה חבר בכפר הנשיא.
הרעיון התחזק אצל עליזה, כאשר אלזה הספידה את אמא של טומי בסיפור חיים מענ-
ין ומרגש וכאשר מקס כתב על קטע קטן בחייו.

חבל לאבד נכס יקר זה וחבל שילדינו, נכדינו וננינינו לא יזכו להכיר אוצר
זה. בכל חבר, והכוונר לא רק לחברים ותיקים אלא לכל חבר, אם הוא צעיר או
מבוגר, אם מקום היוולדו קיבוץ, עיר, כפר, ארץ רחוקה או ראש-פינה, מסתתר
סיפור מרתק ומעניין.

הרעיון הוא לאסוף סיפורי חיים ולא ליצור יצירה ספרותית לפרסום. כל אחד
יהיה רשאי לכתוב כמה שהוא רוצה בשפה שנוח לו וגם לא להרגיש מחוייב לגלות
פרקי חיים שירצה לשמור לעצמו לפרטיותו.

ברצוננו להשאיר בחדר וייצמן דפדפת בכריכה קשה ולחלק דפי דפדפת לכל
המעוניין. כל אחד יוכל להכניס את הדפים לדפדפת מכלי למסור אותם לאף אחד, או
- אם נוח לו יותר - למסרם לעליזה או לרחל א.. לא ייעשו תיקונים כלשהם במה
שנמסר. הדפדפת תהיה פתוחה לכל מי שמעוניין לקרוא בה ואנו תקווה שתהיה היע-
נות גם לכתובה וגם לקריאה.

אם לחבר יש שאלות או צורך בעזרה כלשהי - נא לפנות אלינו -
עליזה נמלי ורחל אבידור

= = = = =

ספיק מחבר ה'ז"ל

עד להודעה חדשה, חברים שלוקחים ספרים מחדר-העיון נדרשים לרשום את
שמות הספרים ושמותיהם בדף שעל דלת חדר העיון.
כמו כן, כל מי שנמצאים ברשותו ספרים מספרית העיון, מתבקש להחזירם
ע"מ לאפשר זיהוי השואלים. ניתן לשאול אותם שוב, זמנית, לפי הצורך.
הודעה זו באה כדי לנסות להסדיר את השאלת הספרים לטובת הכלל.

מאיר

בית ספר ח'

* מחשבים בבית-הספר.

זה שלושה שבועות פועלים אצלנו ארבעה מחשבים סינקלר, בהדרכת ערן פרימוסט. כל ילד מכיתה ג' עד ו' מקבל שעת מחשב בשבוע אחרי שעות הלימודים. הילדים כולם "משוגעים" על הצעצוע החדש ואם קורה שקבוצה נאלצת להפסיק שיעור בשל חגים, מיד יוצאת משלחת אל ערן, הדורשת ממנו ללמוד גם בחופש. אילו רק אפשר היה ללמד את כל המקצועות על מחשב, היו כל המורים אהובים על התלמידים.

ברבות הימים, כאשר יהיו לנו מספיק חדרי לימוד בביה"ס, יקום חדר מחשבים פעיל מן הבוקר עד הלילה, אשר ישרת את כל האוכלוסיה בקיבוץ, החל מילדי הגנים ועד הקשישים שבחבורה.

בינתיים נמצאים המחשבים בחדר החשבון. אני מקווה שבמשך הזמן יוכל ערן להוסיף שעות ולתת חוגים אחה"צ גם לבני הנעורים.

* על בית-הספר הקטן בקיבוץ.

השתתפתי בשבוע שעבר בכנס רכזי בית-ספר של התק"ס. שני נושאים עיקריים אפיינו את הכנס הזה: מרכזי למידה שונים, ובעיותיו של בית-הספר המקומי הקטן. הרצה לפנינו נציג משרד החינוך והזהיר ברצינות רבה שבקרוב יצומצמו התקנים יותר ותתהדק עוד החגורה. הקורבנות הראשונים יהיו כמוכר בתי-הספר הקטנים, ואנחנו בתוכם, שימצאו עצמם מסכסדים את עלות ביה"ס כולו, בכוח-אדם, במשאבים ובבנייה. הועלו כמוכר גם בעיות נוספות, שעל אחת מהן - זו שמטרידה אותי הכי הרבה - אני רוצה לספר כאן.

כוח ההוראה שלנו מבוסס כבר שנים על גרעין של 2-3 מורים, המרגישים כי מחובתם ללמד שנה אחר שנה ואם יצאו לשנת התאוררות או השתלמות יתמוטט המוסד הזה. שאר הצוות מורכב ממורים מקצועיים, שכירים או חברים, המסייעים לנו שנתיים-שלוש ויוצאים מהתמונה. כל מורה מסתגר בד' אמות כיתתו, מתמודד עם המון בעיות לבדו או במקרה הטוב עם המטפלות שלו, יש לו אוטונומיה מוחלטת כאשר לתכנן הלימוד ושיטות הלימוד. אין לו זמן וחשק לבעיות של כיתה אחרת ואין מי שיעזור, ייעץ, יבקר אותו ויתמוך בו. לעיתים למורים נוח אפילו שאיש אינו מציץ למבצרם ויודע ומתעניין באמת מה קורה בכיתה - ומצב כזה בהחלט איננו בריא. עבודת צוות אמיתית לא היתה אצלנו לפחות מאז אני נמצאת במערכת, ואם אינני טועה, גם הרבה לפני כן. באומרי עבודת צוות אני מתכוונת להכנת נושאים משותפים, להקמת מרכז לימודי, שבו שמור חומר רב המשמש כיתות שונות והוא עמיד מספר שנים, פושט ולובש צורה לפי הזמן והאופנות, לקביעת תוכנית לימודים אחת שעל פיה מלמדים והיא מאפשרת המשכיות טבעית משנה לשנה, גם אם מתחלפים המורים; לתכנון שנת הלימודים מראש; היערכות נכונה לקראת חגים, נושאים מרכזיים וטיולים שנתיים.

אחת לשנה אנחנו עובדים כך לקראת הנושא המרכזי ותמיד יש סיפוק רב מעצם החוויה והעבודה המשותפת, גם אם היה הדבר כרוך בלחצים ומאמץ עליון.

אבל בעבודה היומיומית השוטפת כמעט ואין אפשרות לעבודת צוות, בגלל מבנה בית-הספר בבתים כוללים, בגלל הכיתות המצורפות, בגלל חסרוננו של חדר מורים מסודר ובגלל התחלופה הגדולה של מורים. כינוס של המורים הוא כמעט מיבצע בלתי אפשרי ושיבות צוות מתקיימת אחת לחודש במקרה הטוב. עבודה כזו מביאה לקצרים בתקשורת ולעבודה בתנאי לחץ ושחיקה מהירה. נסיון שלי להקים חדר מורים מאולתר בשנה שעברה נכשל, בעיקר מן הסיבה שאנשים לא מבינים את חשיבותו, וגם משום שב-עצמי לא ידעתי איך להפעיל אותו.

4

(בית-הספר חי - המשך)

רק מורים שהגיעו אלינו מבית-ספר עירוני או קיבוצי גדול מכינים מה אנו מפסידים מכך, שאין לנו כיתות מקבילות, מורים שעובדים רק בבית-הספר (כי כל נשכח שכל המורים המקצועיים שלנו עסוקים גם בתפקידים אחרים, וטבעי שבית-הספר אינו בראש מעיניהם), מרכז לימודי עשיר ושיכוח צוות מסודרות.

כל מנהלי בית-הספר האזוריים בכנס דיברו בשבח מוסדותיהם, וציינו את עבודת הצוות הנעשית אצלם, יחס ההורים החיובי ועירובם בנעשה.

אין לי ספק שגם כפר הנשיא יצטרך במוקדם או במאוחר לוותר על בית-הספר המקומי על כל יתרונותיו הרבים. זו שאלה של זמן. ג'וני ותמר, אין לכם ויכוח איתי הפעם, אני בעד בית-ספר אזורי יסודי (בחצור דווקא? לא בטוח), ונצטרך בהזדמנות שוב להעלות את הנושא על סדר היום.

* אני רוצה לנצל את המדור הזה ולקרוא לתמר, שיצאה נגדי בתגובה נזעמת תחת הכותרת "האם בית החינוך איננו מחנך?" שתשוב ותקרא את רשימתי על בית-הספר בחצור. בדברי נתתי ביטוי להלך רוח מסויים בחברה שלנו ולדעתי האישית, ולא התימרתי בשום אופן להגיש עבודת דוקטורט בנושא. בלהט ההגנה על בית החינוך ציטטה חצאי משפטים, והפכה את העכבר לפיל. שום דבר אינו שחור או לבן, ונכון שנעשית גם עבודה יפה וברוכה בבית החינוך ויש לי המון הערכה למורים העובדים בו.

נ ו ר י ת

= = = = =

ש י מ ר ל ב !

כל מי שהיה לו נזק מהפיצוץ בדוודים, בבית או במקום העבודה, בבניין או בחפצים - יודיע על כך מיד לאיזי, כדי שיוכל לטפל בקבלת פיצויים.

מפגש / ע"ה

11.3.85

השתתפו: ברוס, אלק, ג'ק נורטון, הלן, יגאל, זמי

על סדר-היום: שימוש בתנורים המוסקים בעצי-הסקה

הוזמנו: איזק, גדי, אורי, הרי, אפרים, אורן קולינס

התקיים בירור ראשון בכל ההיבטים הקשורים להסקת דירות ע"י עצי-הסקה. לפני הוועדה הופיעו חברים אשר ביקשו לאסור את השימוש בתנורים האלה, כי לפי דעתם הם גורמים למיטרדים אקולוגיים, בגלל העשן והריח. ומצד שני לא קיימים שום תקנונים לגבי שימוש בהסקה בעצים. בינתיים התווספו עוד חברים שעומדים להתקין תנורים להסקה בעץ. יש גם דיעה שאולי כדאי דווקא להרחיב את השימוש בהסקה בעץ מבחינת ההיבט הכלכלי.

הוחלט לאסור בניית תנורים חדשים, עד שהוועדה תחקור את הנושא בכמה משקים בס- ביבה ותביא את הממצאים לדיון חוזר.

רשם: זמי

=====

הקפת הגאר

בשבת שעברה השתתפנו באחד המירוצים הוותיקים בארץ - הקפת התבור ה-33. על אף הוותק, הארגון לא השביע רצון, וזה חבל. חסרה אווירה של מירוץ במעמד כזה והולך וקטן גם מספר המשתתפים וכן איכותם מבחינת ההישגים. מנצח המירוץ היה המתנדב הגרמני הוותיק מקיבוץ העוגן - גינטר קול, שסיים את המסלול - 11.8 ק"מ - ב-38.20 דקות. זאת הפעם השלישית בשלושה זינוקים שזכה קול במקום ראשון.

מאיתנו השתתפו ריצ'י מאן, אולפניסט בשם פטר ואנוכי בלבד. איפה הימים שנסעו לשם באוטובוס. קולין רצה להשתתף, אבל אחרי התלבטות קשה החליט לשחק בטורניר ברידג'!!!

היעד הבא הוא חצי מרתון ירושלים ביום העצמאות (25 באפריל). למרות העליות זה אחד המירוצים הנחמדים שיש בארץ ומומלץ מאוד למי שיש חשק להתאמן לקראתו. בגלל התכנון המעולה של המסלול, בכלל לא מרגישים את העליות - כמעט !

להתראות בשבילים
KEEP JOGGING
ארווין

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', גדי ע', ג'וני פ', עפרה מ', שוש ס', יצחק ע', ישראל א' דודו פ'.

1. ערעורו של מיכאל כ' על צורת ההחלטה של נסיעת ג'ף וקולין. (מוזמן: מיכאל כ')

מיכאל טען שההחלטה צריכה להיות קשורה לנושא של יצוג הקבוץ בארועים בחו"ל ולא בנושא של נסיעות לחו"ל. מאחר שלדעתו, כך לא מדובר בכלל בתור לנסיעה שקיים או בוטל, אלא בארוע עצמו, שאליו צריך להתייחס. המזכירות לא קבלה את הערעור וראתה חיוב בעובדה ששני החברים משלמים מחצית מעלות נסיעתם, דבר שניתן לממן כמעט רק על ידי התקציב לחו"ל.

2. שאלת השתתפות ילדי הגן בליל הסדר השנה. (מוזמנות: מעין פ', ג'יין ת', ונסה)

הועלה רעיון ש- 25 ילדי הגן ישתתפו השנה באופן חד-פעמי כנסיון, במטרה להכנס אחרי החג לדיונים מעמיקים על השאלה וספיחיה. הכוונה להכניס אגדה חדשה ולשתף בארוע עצמו את הילדים ומשפחותיהם. נשמעה התנגדות מפי חלק מעובדי הגיל הרך, שגרסו כי חווית ה"סדר" כמו שהיא נעשית בחדר האוכל לא מתאימה לילדים ושהארוע חייב להיות בגן. המזכירות החליטה שיש להביא את הנושא לאסיפה להכרעה, אך לא באוירת לחץ כה קרוב למועד החג. לכן סוכם לא לקבל את הבקשה, בינתיים.

3. בחור ערבי ממרר מבקש להיות מתנדב בכפר הנשיא.

הוחלט, שבגלל רגישות הנושא תובא הבקשה לאסיפה להכרעה, למרות שבדרך כלל איננו מתיחסים לשאלת קבלת מתנדב בפורום זה.

4. המזכירות שמעה סקירה מפי מיכאל ד' על ההשקעות שתבוצענה השנה, כאשר מירב המשאבים יוצאו על בנית בתים ציבוריים ובתי מגורים לחברה שלנו, הקולטת לאחרונה רבים.

דובר על ההרעה בתנאים בשנה הבאה, כאשר לא ברור מה יהיו הרווחים של הקבוץ עקב יציאת השלוחה מן המפעל. מתוך צורך לתכנן היטב את צעדינו ולנסות לחסוך חלק מן ההוצאות הגדולות, הוצע שלמשך 3 שנים יהיה תקציב חו"ל של החבר \$200 ולא \$300 פעולה שתחסוך מאה אלף דולר ב- 3 שנים. כמו כן הוצע לחייב את החבר על המסים הנוספים לתקופה זו. ראוי לציין שהצעה זו מאפשרת לכל החברה להיות שותפה בצמצום. העניין יובא לאסיפה.

[illegible]

27.3 Rachel Avidor
Leor Schwarzman
Dotan Ma'ayan

29.3. Jack Ben-Natan
Tzipora Samberg
Neil Sharki
Amalia Levin
Shontal Basso

HAPPY ANNIVERSARY

25.3. Riva & Jack Ben-Natan

27.3. Shoshana & Lenny Yodaiken
Ruti & Gadi Amit
Batsheva & Marky Marcuson.

#*#

NEWS OF THE WEEK

Today we come to the end of Adar, the month of Purim, and the first of Nissan shows us that Pessach is just around the corner.

I hope yours was not one of the forty (40) boilers that burst simultaneously this week, causing floods in the affected flats. If you were amongst the unfortunate ones, please let Issy know of any damage caused, as we may be able to claim damages from "Mekorot" (the water company.)

Sam Wolfsdorf, Michael Doari's foster father, has returned to the Kibbutz permanently. Welcome home, Sam.

Shoshana Mader is joining the Army this week. We wish her all the best.

Aviva Pincus has gone abroad for a few months. Bon Voyage - have a good time.

Jim Whitham paid a short "visit" to Safad Hospital. Take it easy now, Jimbo, and don't overdo it.

Esther Phillips is in Safad Hospital, recovering from her operation. Get well soon.

This evening our kibbutz is hosting the "Coffee-Concert," which takes place once a month or so in the Galilee. This time it includes excerpts from operas and musicals, sung by four soloists with piano accompaniment.

SHABBAT SHALOM

Inge

Yahrzeit

4 Nissan Abie Schwarzman
7 Nissan Mrs Davies
Mrs Steinhauer

